

AlapVető

2025
július-augusztus

baptista szociális hírlevél

Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

A tartalomból:

Szakmai SzabadTér

Cédrus alkotótábor időseknek

Háló Gyula: Ami a testünk gyógyulásánál is fontosabb

Szakmai SzabadTér

Pszichi és Addikt Élmény- Akadémia 2025

A Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ gondozásában került megrendezésre Veszprémben „Szakmai SzabadTér” elnevezéssel a Pszichiátriai és Addiktológiai szakmai továbbképzésünk. A kellemes környezetben töltött négy napos, pihenéssel egybekötött képzésről azt gondolom, hogy mindenkinek sikerült hazahoznia azt a többletet, amivel a munkájában megerősödhet. Az Élmény – Akadémia elnevezés esetünkben cseppet sem volt túlzás, hiszen az intézményekben és a vendéglátóinknak köszönhetően olyan élményekkel gazdagodhattunk, amelyeket sehol máshol nem tudtunk volna megélni. Megpróbállak benneteket is körbevezetni a helyszíneken és valami tükörképét átadni annak, amit átélhattunk a nyár közepén.

Hétfőn találkozott a csapat Székesfehérváron. Nem csak egy szimpla találkozás volt ez, hiszen mindjárt az első helyszínünk kapujában, a vasútállomás szomszédságában székelő Egészségdokk Alapítványnál történt. Az alapítvány vezetője Gönczi Gábor volt a vendéglátónk, aki mellett, hogy bemutatta az alapítvány munkáját, arról is beszélt, hogy ő maga 15 évesen kezdett a szerhasználatba, amire az akkori ellátórendszer csak 25 éves korára volt képes reagálni. A Ráckeresztúri rehab kliense lett, majd a munkatársa. Felépülőként a sorstársainak akart segíteni, így indult el az Egészségdokk. Integrált egészségügyi és szociális szolgáltatást nyújtanak a klienseiknek: felnőtt és ifjúsági addiktológia ellátást, nappali ellátást, támogatott lakhatást, tini rehabot (10 fő lány). Fontos számukra a rendszerszemlélet. A tiniaddiktológiára kerülő fiatalok szüleit is bevonják a felépülési folyamatba, hogy a tisztuló ifjúság egy felkészült otthonba mehessen haza. Olyanokat nem is vesznek fel a rehabra, akiknek a szüleit nem tudják bevonni. Rövid szünetet követően két lány mesélt a rehabról, az ott folyó munkáról, saját élményeik alapján. 14, és 15 évesen olyan történeteket mondtak el az életükről, hogy bár magam is felépülő függő vagyok, megkönnyeztem az elbeszéléseket. Hatalmas erő van ezekben a lányokban, és ha semmi másért nem, ezért a bizonyágtételért megérte a látogatás.

Koradélután mentünk át a Veszprém óvárosában található szálláshelyünkre, ahol Márton Andrea előadásán vehettünk részt. Andrea szociológus, szakmai referens, a BM Szociális és Gyermekjóléti Szolgáltatások Főosztályán dolgozik. Érdekes előadást hallgathattunk meg tőle az alapítványnál már elhangzott rendszerszemléletről. Ugyanis a kliensek soha nincsenek egyedül. A kapcsolatok fontosságáról beszéltünk, amelyhez két fontos szociális alapeszközt mutatott be nekünk, a Genogram-ot és az Ecomap-ot. A bő órás előadása a két eszköz használatának a sokrétűségén túl, a kliensek és családjaik dinamikájának a felmérésébe is betekintést mutatott az eszközök használata által. Másnap délelőtt gyakorlati képzés keretein belül, a saját klienseinket elemezve kicsit megvizsgáltuk, Andrea segítségével, hogyan is tudjuk a leghatékonyabb segítséget nyújtani nekik. Meddig tart a saját kompetenciánk, hol lenne érdemes külső szakembereket megkeresni? Team munka! Ha az élmény részét nézzük, szerintem itt sem panaszkodhatott senki. „Ha használjuk, és jól használjuk a szociális munka eszközeit, akkor nem foghatják ránk, hogy csak szociális ügyintézkést végzünk!”

A délután a Horgony Pszichiátriai Betegekért Közhasznú Alapítvánnyal telt. Először mi mentünk el hozzájuk a Veszprémi „Nappali klubba”, ahol bemutatták a helyet, a szolgálatot és azt is megtudhattuk, immáron többször a hét folyamán, hogy mennyire fontos az integráltság az egészségüggyel. Megtudhattuk, hogy a klub jelleg azért hasznos, mert a kliensek így kevésbé érznek „ellátás jelleget”. Szívesebben jár az ember egy klubba, mint egy ellátóba. Ez, a szerény pszichológiai ismereteimmel is alátámasztható. Majd a hotelben folytatódott a bemutatkozás. A délutáni előadásokban a tanulság az volt számomra, hogy az alap a munka rehabilitáció. Ennek a jegyében zajlik a kliensekkel való foglalkozás, akár az egyéni esetkezelésekben, akár az önkormányzattól bérelt földjükön, ahol némi saját terményt is megtermelnek: felépülés egyenlő autonómia, öfenntartás. Azt hiszem, ez lehet az egyik pillérünk nekünk is a klienseinkkel való munka során. Este a szabadidőnkben tudtunk beszélgetni a hallottakról is, és természetesen pihentünk, ha már egy sokunk által ritkán látogatott helyen tölthettünk egy fél hetet.

A szerda első kétharmada az Alkohol – Drogsegély Ambulancia Egyesület Veszprémi és Noszlopi telephelyein telt el. Az alapítványnál megtudhattuk, hogy mennyire hatékony, ha az egészségügyi és szociális szolgáltatások egymást kiegészítve működnek. Ez a hely volt az eddigi háromból a harmadik, ahol az ilyenformán integrált ellátási forma megjelent, és annak a pozitív hatásairól beszámoltak. Beszélgetéseinkben megállapítottuk, hogy mindhárom intézmény civil és több mint 10 éve jelen vannak a szolgáltatásaikkal a szociális piacon. Délután Noszlopon egy táblacsoport foglalkozásnak lehettünk a részesei, ahol a fiúk megmutattak egy pillanatképet a mindennapjaikból, az egyéves rehab működéséről. Megismertük, hogy 4 fázisban, egymást támogatva, mentorálva zajlik a felépülés folyamata, amit a munkatársak segítenek. Itt megdöbbenéssel vettük tudomásul, hogy a legfiatalabb ellátott egy 16 éves fiatalember volt. Meglepetésünkre a fiúk egy nagyon finom ebéddel vártak bennünket, amit jóízűen fogyasztottunk el mindannyian - a pincepörkölt mellett próbáltunk feldolgozni valamennyit a látottakból, hallottakból.

A nap utolsó előadása során az Ébredések Alapítvány tapasztalati szakértője, Gallai István személyes élettörténetét hallhattuk, a hazai és a nemzetközi szakmai tapasztalatait, mely során betekinthettünk a skizofrénia valós világába. A Hanghalló csoportok (HH) működésébe és abba a csodába, amelyet nem tudok másképp nevezni, csak úgy, hogy van élet a skizofréniával is, ha az ember hajlandó a betegség tudatában, a megfelelő módszerekkel dolgozni önmagán. A stigmák, az anti-stigmák és az önstigmák rejtelseiből is kiutat láthattunk és arra is rávilágított István, hogy a felépülés az nem feltétlen a teljes gyógyulást jelent, hanem egy reményteli, kielégítő életminőség elérését, és a lehető legönállóbb életvezetést. Az este ismét a szabadidő és a beszélgetések jegyében telt, illetve immáron a készülődés jegyében is, hiszen ez volt az utolsó éjszakánk Veszprémben.

Elmondhatjuk, hogy gyümölcsöző alkalmaink voltak a hét elején és végül is csütörtökre révbe értünk. Pláne, hogy a zárónap látogatása Székesfehérváron a Gyümölcs utcában a RÉV Szenvedélybeteg- Segítő Ambulancia lett. A Magyar és a Német Karitásztámogatásával 1997 óta működik Székesfehérváron a RÉV. Széles spektrumban nyújtanak integrált egészségügyi és szociális szolgáltatásokat, pszichiátriai, addiktológiai, alacsony küszöbű, nappali és közösségi ellátásokat, egyéni és családterápiákat. A RÉV szintén rendszerszemlélettel gondolkodik, így nagy hangsúly van a családterápiákon is. Különféle csoportok, és terápiák mellett a prevenció is fontos.

Minden klienssel egyedileg foglalkoznak, miközben a családot is bevonják a terápiába, ami által a függők komplex rehabilitációhoz juthatnak. Itt is tanulhattunk az eszközökről is, pl. OH kártya használat, illetve iránymutatást a dohányzásos foglalkozásokhoz, ami most nekem egy kiemelt területe a függőségeknek.

Rengeteg mindent el tudnék még mondani a Szakmai SzabadTér – ről, de helyhiány miatt marad az összefoglaló. Igyekeztem szakmailag összeszedetten fogalmazni, miközben érzékeltetem a hét szabadságát, élményszerűségét is. Megdöbbenve tapasztaltam, hogy vannak a szociális érában olyan munkatársak, akik nem láttak még élőben rehabot. Többen elérékenyültünk a lányok fiatalságán és azon, hogy ebben a sötét világban tulajdonképpen mennyire eszköztelenek a fiatalok, ha szembe jön a drog! Megtanulhattuk, hogy az integrált szolgáltatások működnek és ez a cél a mi intézményeinkben is, valamint azt is nyilvánvalóvá tette számunkra az Akadémia, hogy ha használjuk a szociális munka eszközeit, akkor azzal haladást érhetünk el a saját klienseinknél is. Illetve a saját megjegyzésem még, hogy a szakmai eszközökön túl nekünk van még egy eszközünk, amit nem szabad félnünk, alkalmazni a munkánk során, ez pedig az Istenünk Igéje és az imádság.

Fleischman Attila
terápiás munkatárs, tapasztalati szakértő
BTESZ

Egy ember, egy eset, egy segítő

Élménybeszámoló a Pszichiátriai és Addiktológiai Élmény-Akadémiáról 2025. július 14-17 között vehettünk részt a Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ által megszervezett Élmény-Akadémián, amely most Veszprémben került megszervezésre.

A következő intézményeket látogattuk meg:

Egészségdokk Alapítvány Addiktológiai Központ és Serdülő Krízis Központ

Horgony Pszichiátriai Betegekért Közhasznú Alapítvány – Pszichiátriai betegek nappali klubja és közösségi ellátása

Alkohol Drogsegély Ambulancia Egyesület – szenvedélybetegek nappali ellátása

Noszlopi Szenvedélybetegek Rehabilitációs Intézménye

RÉV-Székesfehérvár: Szenvedélybetegek nappali-, közösségi- és alacsonyküszöbű ellátása.

Miért soroltam fel ezeket az intézményeket?

A válasz egyszerű, de nagyon fontos. Amikor a közel négynapos programunk végéhez értünk, leültünk összegezni a megtapasztalásainkat. Ezek nagyon különbözőek voltak, de volt egy tény, amiben mindannyian egyetértettünk. Az összes intézményben azt tapasztaltuk, hogy minden ellátottal egy csapat foglalkozik. Nem csak egy munkatárs.

Itt hadd osszam meg az én személyes élményemet. Jó volt látni és hallani a sok jó gyakorlatot. Jó volt azt megtapasztalni, hogy mennyivel több erő, tudás, tapasztalat van egy csapatban mint egyetlen emberben. Jó csapatban dolgozni!

Kedves olvasó, ha szociális szférában dolgozol, ha embereken segítesz, törekedj a csapatmunkára. Soha ne akard egyedül megoldani a feladatokat. Együtt mindig könnyebb.

„Vigasztaljátok tehát egymást, és építse egyik a másikat, ahogyan teszitek is.” 1 Thesszalonnika 5:11

Szabó Zoltán
BTESZ

A szeretet átvisz az életen

2025. augusztus 29., péntektől augusztus 31., vasárnapig

A szeretet nem fogy el sosem, a szeretet átvisz az életen – Pintér Béla sorainak az erejét és igazságát a nyárzáró hétvégénk minden pillanatában átélhettük Balatonszárszón. Az SDG Családi és Konferencia Központ volt a helyszíne a Baptista Egyházi Szociális Módszertan által szervezett élményhétvégének, amit ebben az évben immár hatodik alkalommal rendeztünk meg mindazoknak az ellátottjainknak, akiknek az intézményrendszerünk támogatott lakhatást biztosít.

Az ország minden pontjáról, összesen 126 fő vett részt ezen a hagyományos nyárbúcsúztató rendezvényünkön, de a megérkezés utáni első órában már mindenki barátként, jó ismerősként üdvözölte a másikat.

Debrecen, Hajdúböszörmény, Miskolc, Pécs, Kiskőrös, Kiskunhalas és Makó – tényleg szinte a szélrózsa minden irányából érkeztek a kedves vendégek. Sokakkal már találkoztunk a korábbi alkalmakon, ők most már büszkén és magabiztosan mutatták be a helyszínt az újonnan csatlakozóknak. Szeretettel és örömmel üdvözöltek bennünket is, és senki sem mulasztotta el elmondani, mennyi szép emléket őriztek a korábbi találkozóinkról és hogy mennyire várták már, hogy újra együtt lehessünk.

Habár sötét felhőkkel és kitartó esővel „örvendeztetett” meg bennünket az időjárásfelelős szinte az egész hétvégére, azért sok csoport nagyon ügyesen kihasználta a röpké napsütéses időszakokat: volt, aki még a Balaton vizében is megmártózott. Szinte mindenki fagyizott a falu központjában lévő remek cukrászdában; sőt még a szomszédos falvak látnivalóit is meglátogatták a bátrabbak, a balatonalmádi Gömbkilátó és bob-pálya, valamint a földvári hajózási látogatóközpont is a közkedvelt programok között szerepelt.

Az első este nem maradhatott el a retró diszkó, amely örök kedvenc program. Békési Barbara és kollégái profikat meghazudtoló módon állították össze a zenéket és szórakoztatták a táncparkett zsonglőrjeit. Mindeközben a háttérben egy meglepetés koncert előkészületei zajlottak, melyet két kedves hajdúböszörményi barátunk ajándékaként kaptunk: Ponczók Andor elektromos zongorán egy komplett egyórás zenei blokkot játszott, Urgyán Tibor pedig ütőhangszereken kísérté. Olyan nagy sikert arattak, hogy közkívánatra másnap este is felléptek még.

A szombat délutáni-esti közös programjaink szinte kivétel nélkül kapcsolódtak valahogy a zenéhez. Először az intézmények mutatták be a zenés, táncos műsorukat, majd az előre bejelentett műsorszámok után szépen sorban megjött a bátorsága többeknek is. Szinte minden csoportból volt jelentkező: egy-egy versre, énekekre, körtáncra egymás után kiálltak a színpadra, számtalan kedves, vidám, de nem ritkán megható pillanatot szerezve a közönségnek. Megindító élmény volt azt látni, amikor a más-más intézményekből érkezők közösen, összekapaszkodva, együtt énekeltek, táncoltak és örültek egymásnak és csak úgy, szimplán élvezték az életet.

A házi X-faktor bemutató fergeteges hangulata után egy teljesen már zenei élményben volt részünk. Velünk egyidőben az SDG-ben tartotta nyári táborát Cseri Zsófia karnagy által vezetett Erkel Ferenc Vegyeskar is, akik szombat este egy gyönyörű hangversennyel ajándékoztak meg bennünket. Hálásan köszönjük az élményt, csoportunk minden tagja nyitott szívvel és nagy szeretettel fogadta ezt a különlegesen szép zenei programot.

Ha TL élményhétvége, akkor nem maradhat el az AA-gyűlés sem, amit hagyományosan a debreceni Boldogkert lakói szerveznek. Köszönjük Zöld Imrének, hogy idén is levezette az eseményt és minden érintettnek, hogy megtiszteltek bennünket a bizalmukkal és megengedték, hogy mi is részt vehessünk a gyűlésen.

Vasárnap délelőttre egy izgalmas vetélkedőt állítottak össze a Sorsfordító Szolgálat munkatársai Békés Barbi vezetésével. Sok-sok beugratós kérdés volt, hosszas töprengés, tippek és próbálkozások, míg a versek, képek és zenék részleteiből összeállt a nagy egész. Jó volt látni egy-egy sikeres válasz után a csapattársak boldog összeölelkezését és hangos ujjongását.

Szeretettel köszönjük a miskolci Új Esély Ház, a debreceni Boldogkert és a Napsugár Gondozóház, a hajdúböszörményi Csupaszív Közösség, a Sorsfordító Szolgáltató Központ több intézménye és a pécsi ÉFESZI jelenlévő dolgozóinak az odaszánt munkájukat, mellyel elősegítették, hogy a rájuk bízott emberek önfeledten élvezhessék ezt az élményhétvégét.

Hálásan köszönjük Tóth Krisztián tábori lelkész szolgálatát, aki már az első pillanattól kezdve finom érzékkel hangolódott rá a jelenlévők lelki és mentális igényeire, és aktívan részt vett a programjainkon. Soli Deo gloria

Strausz Zsóka

Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Fotó: Strausz Zsóka

Napközis tábor a Baptista Házban

Bár gondolat és a gyakorlat nem új, de körünkben hiánypótló céllal kezdtünk a szervezésbe.

Mi, akik nap mint nap másokról gondoskodunk – legyen szó oktatásról, szociális ellátásról vagy a hitélet támogatásáról –, időnként magunk is támogatásra szorulunk, különösen szülőként. A nyári szünet kezdetével számunkra is komoly kihívást jelent a gyermekek napközbeni elhelyezése, a logisztikai és szervezési feladatok megoldása.

Szóval megszületett az ismerős mondat: "Mi volna, ha" legalább pár napra tehermentesítenénk székházi dolgozóinkat azzal, hogy gyermekeiknek tartalmas programot szervezünk...

„Mi volna, ha” mindezt lelki töltettel, kreatív foglalkozásokkal, és önfeledt játékkal tennénk?

„Mi volna, ha” önkéntesek bevonásával, a szülők és egyházunk számára is minimális tehervállalás mellett tennénk mindezt?

Ahogy a kenyér tésztája kel a szakajtóban, úgy jöttek az ötletek és dagadt egyre nagyobbá, fényesebbé, tartalmasabbá az első szikra és alakult ki a négy nap programja. A napirend bizonyos elemeihez kétség sem fért. Így biztosak voltunk benne, hogy minden reggelt tornával és áhítattal fogunk kezdeni. Az is eldöntött volt, hogy a kézműves foglalkozások és a mozgás is komoly szerepet fog kapni, ahogy a közös játék is. Minden táborban kihívás és izgalom, hogy a korábban soha együtt nem játszó, közösségként eddig nem működő gyerekcsapat hogyan és milyen gyorsan hangolódik egymásra, illetve, hogy a korkülönbségek áthidalása mennyire sikeres. Elsütve a csattanót, a gyerekek igazi csapattá kovácsolódtak, a kisebbeket, a nagyobbak rögtön pártfogásukba vették, nagy összhanggal és szeretettel töltötték a tábor napjait.

Első napunkon tornát, rövid áhítatot és köszöntőket követően beavattuk a gyerekek a programba. Minden gyermek számára feladatlapokat osztottunk ki, melynek segítségével pontokat gyűjthettek a hét során, ezeket apró ajándékokra válthattak a tábor végén. Ezt követően ketté vált a csapat, a lányok kézműves foglalkozáson tevékenykedhettek, míg a fiúk a Városliget fái alatt, egy rögtönzött futballmeccsen vehettek részt. Az ebédet és mesedélutánt követően a Palánta Gyermekek- és Ifjúsági Misszió bohóca szórakoztatta a csapatot, közös játékkal, óriás buborékok eregetésével, lufiállatok készítésével.

Kedden önkénteseink segítségével zenés áhítaton vehettek részt a táborozók, majd a városligeti nagyjátszótér játéakai között nyílt mód az önfeledt energia levezetésre. A mászóakák, csúsdák és trambulinok között gyorsan elröppent a délelőtti és még a tomboló meleget sem éreztük annyira. Az ebédet követően a modern technika vívmányait hívtuk segítségül. A csapat egy része hagyományos társasjátékokkal játszhatott, míg a többiek Aprajafalván tehettek látogatást, ahol egy fergeteges fajárgány versenyen mérhették össze erejüket, egy bájos és erőszakmentes videójáték segítségével. Közben arcfestésen is részt vehettek, így a nap végére pillangók, hercegnők, szuperhősök között fejeződött be a tartalmas nap.

A következő napon maradtak a megszokott pontok a reggelben, torna, zenés áhítat és ráhangoló követte egymást, majd hatalmas izgalommal teli várakozással fogadtuk különleges vendégeinket, a több katasztrófa helyzetben bizonyított két mentőkutyát Kevlárt és Zillát, akik gazdáikkal együtt engedtek betekintést munkájukba és persze lehetőség nyílt egy kis dögönyözésre is.

Záró napunkon a Zene Házában vehettünk részt egy ritmusokra és hangszerekre hangolt foglalkozáson, a délután folyamán pedig két bibliai témájú hazai fejlesztésű társasjátékba nyerhettek betekintést a résztvevők.

A négy nap során rengeteg vidámsággal, önfeledt nevetéssel és emlékezetes pillanattal ajándékozták meg egymást és minket szervezőket a gyerekek. Kedves, önzetlen önkénteseink segítségével zökkenőmentesen sikerült lebonyolítani táborunkat.

Köszönjük az odaszánást, önzetlenséget és energiát, melyet a felnőtt közreműködők adtak nekünk. Köszönjük egyházunk vezetésének, hogy felkarolta kezdeményezésünket. Köszönjük a résztvevő gyerekeknek, hogy pajtásaink voltak a hét során, és sok csodás pillanatot szereztek nekünk. Folytatjuk!

Katona Gergely
Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Cédrus alkotótbor 65 éven felülieknek

A Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ ismét megrendezte a Seregélyesi Baptista Általános Iskola kezelésében lévő elzamájorpusztai Pelikán-ház Erdei Iskolában az idősek alkotótáborát, amely évről évre nagyszerű alkalomnak bizonyul a különböző művészeti ágak gyakorlásához, a szórakozáshoz, a barátságok építéséhez.

A megnyitó hálás közönségét a Felzárkózó Települések elnevezésű kormányprogramban résztvevő falvak fiatal lakóinak együttese szórakoztatta. A táborot Mészáros Kornél és Serafin József módszertani vezető nyitotta meg.

Kereskedő Emőke

Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Fotó: Kereskedő Emőke

Önkéntes tábor

„Nyisd meg a szádat, ítélezz igazságosan, védj a nyomorult és szegény ügyét!”

(Példabeszédek 31:9)

Nagyon hálás vagyok, hogy ott lehettem a kiskunmajsai önkéntes táborban. Tartalmas és értékes napokat tölthettem együtt hittestvérekkel, érdekes volt számomra a TeenStar Alapítvány és dr. Dezső Gergely előadása is - nagy hatással volt rám.

A helyi Mentorházba elvihettem a felépülés üzenetét: hogy minden nehéz helyzetből van kiút és hogy merjünk segítséget kérni.

Hálásan köszönöm a Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központnak, hogy a tábor ideje alatt személyesen is megtapasztalhattam, hogy milyen érzés időt, figyelmet, szeretetet adni másoknak, és mindezt önzetlenül, szívből tenni.

Kürtös István

tapasztalati szakértő, terápiás munkatárs, BSZ

“A ZENE AZ KELL, MERT KÖRÜLÖLEL”

Terápiás hatású zenés foglalkoztatás

MUNKAKÖRHÖZ KÖTÖTT SZAKMAI TANFOLYAM

24 óra, 36 pont

Időpont: 2025. október 18., 22., 25.

Részvételi díj: 42 000 Ft

Helyszín: Budapest, Baptista Ház

További információ: Gulyás-Kis Andrea, gulyaskis.andrea@baptist.hu

A minősítési engedély száma: SZOC-Munk-MBEF-T-61/2024

Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Ami a testünk gyógyulásnál is fontosabb

(Érdeemes elolvasni a Mk 2,1-12-ben található történetet.)

Vannak erkölcsi bűnök, és van a szellem bűne, hogy nem hiszünk Jézus Krisztusban (Jn 16,9). Erkölcsi bűneinknek általában hamar megvannak a következményei. A szellem bűne hosszútávon és lassan zavar össze mindent. Ezért nem is látjuk kezdetben annyira súlyosnak.

Általában úgy vagyunk, mint a beteget Jézushoz vivő barátok eleinte: Nekem az is bőven elég, ha Jézus Krisztus segít ebben vagy a bajomban, gondomban, nem kell, hogy megoldja az egész életem. Ha ebben segít, a többivel már elboldogulok. Pedig épp fordítva kellene mondanunk: Uram Krisztus, old meg az egész életem, tedd rendbe, bocsásd meg hitetlenségem és bizalmatlanságom, a többi bajommal akkor már én is elboldogulok. Olyan jó lenne persze azt mondani könnyedén, hogy csak ez vagy csak az a bajom, más minden rendben van. Pedig a lelkünk rendje borult föl, és azért nem tud egészségesen működni, azért beteg szegény lelkünk.

Reményi Sándor Gyógyíts meg! c. verse épp erre terel minket:

Én Istenem, gyógyíts meg engemet!

Hiszen – nem is éltem igazában.

Csak úgy éltem, mint lepke a bábban,

Csak úgy éltem, mint árnyék a fényben:

Rólam gondolt roppant gondolatod

Torz árnyékképen...

Én Istenem, gyógyíts meg engemet.

Én szeretni és adni akarok:

Egy harmatcseppért is – tengereket.

Hogy szóljon hozzád, hogy kimondja a bűvös szót, hogy megbocsátott, csak hinned kell, csak kérned kell. Elég, ha ezt mondod: „Uram, bocsáss meg nekem, és gyógyítsd meg a lelkem!”

A tested gyógyulásánál mindig jobban akard a lelked gyógyulását!

Háló Gyula

Impresszum

Kiadja: Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Felelős kiadó: Serafin József

Szerkesztő: Kereskedő Emőke

Szerkesztőség címe: 1068 Budapest, Benczúr u. 31. E-mail: kereskedo.emoke@baptist.hu

Fenntartjuk magunknak a rövidítés és az átszerkesztés jogát az eredeti szerzői szándék változatlanul hagyásával.